

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 19 sierpnia 2015 r.

Poz. 2649

UCHWAŁA NR 193/G264/D/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 23 lipca 2015 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113 z późn. zm.), art. 30, art. 40 ust. 1 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.), art. 43 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.), art. 403 ust. 4-6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1232 z późn. zm.), § 115 i § 116 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr VIII/54/2015 Rady Gminy Sadlinki z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej ze środków budżetu Gminy Sadlinki w latach 2015 - 2016 na realizację inwestycji usuwania i unieszkodliwiania wyrobów zawierających azbest pochodzących z terenu Gminy Sadlinki

orzeka nieważność badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 2 lipca 2015 roku wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr VIII/54/2015 z dnia 25 czerwca 2015 r. Rady Gminy Sadlinki w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej ze środków budżetu Gminy Sadlinki w latach 2015 - 2016 na realizację inwestycji usuwania i unieszkodliwiania wyrobów zawierających azbest pochodzących z terenu Gminy Sadlinki, zaś w dniu 23 lipca 2015 roku była ona przedmiotem badania Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku.

Rada Gminy Sadlinki podjęła ww. uchwałę, powołując się w podstawie prawnej na przepis art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym.

Analiza treści powyższej uchwały wykazała, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego naruszenia prawa, bowiem zawiera postanowienia niezgodne m.in. z ustawą o samorządzie gminnym, ustawą o finansach publicznych i ustawą Prawo ochrony środowiska.

Rada Gminy Sadlinki, jak wynika z § 1 uchwały, postanowiła określić „zasady udzielania dotacji celowej ze środków budżetu Gminy Sadlinki w latach 2015 - 2016 na realizację inwestycji osób fizycznych i wspólnot mieszkaniowych w zakresie usuwania i unieszkodliwiania wyrobów zawierających azbest pochodzących z terenu gminy Sadlinki oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposobu jej rozliczania.”

Zgodnie z § 3 uchwały szczegółowe zasady udzielania dotacji celowej oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określono w całości w załączniku Nr 1 do przedmiotowej uchwały pn. „Regulamin udzielania dotacji ze środków budżetu Gminy Sadlinki w latach 2015 - 2016 do poniesionych kosztów usuwania i unieszkodliwiania wyrobów zawierających azbest pochodzących z terenu gminy Sadlinki.”

W pierwszej kolejności Kolegium Izby zauważa, że zapis § 1 badanej uchwały jest sprzeczny z § 2 Regulaminu, z którego wynika, że o udzielenie dotacji może ubiegać się nie tylko osoba fizyczna i wspólnota mieszkaniowa, ale także osoba prawa.

Ponadto zgodnie z § 2 ust. 3 Regulaminu: „Dotacją nie może zostać objęta nieruchomość lub jej część wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej.”

Zdaniem Kolegium Izby ograniczenie przez Radę Gminy możliwości zgłaszania zadań do dofinansowania najpierw wyłącznie do „osób fizycznych i wspólnot mieszkaniowych” (w § 1 badanej uchwały), a następnie wyłączenie z grupy beneficjentów dotacji podmiotów, których nieruchomości wykorzystywane są do prowadzenia działalności gospodarczej, czyli co do zasady przedsiębiorców (§ 2 ust. 3 Regulaminu), stanowi istotne naruszenie art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 43 ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska: Finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji:

1) podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności:

- a) osób fizycznych,
- b) wspólnot mieszkaniowych,
- c) osób prawnych,
- d) przedsiębiorców;

2) jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

W ww. ustawie określony więc został krąg podmiotów uprawnionych do uzyskania dotacji celowej na zadania z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Użycie przez ustawodawcę wyrażenia „w szczególności” wskazuje na możliwość rozszerzenia tego kręgu, natomiast rada gminy wykonując postanowienia ustawy nie ma podstaw prawnych do zawężania kręgu podmiotów, którym należy przyznać dotacje.

Postanowienia uchwały ograniczające krąg podmiotów do osób fizycznych oraz wspólnot mieszkaniowych, a także wyłączające podmioty, których nieruchomości są wykorzystywane do działalności gospodarczej (tj. przede wszystkim przedsiębiorców) są zatem, w ocenie Kolegium Izby, sprzeczne z art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Ponadto postanowienia te naruszają przepis § 116 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z którym w aktach prawa miejscowego nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą lub z innymi ustawami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, chyba że przepis upoważniający wyraźnie na to zezwala.

Kolegium Izby wskazuje również, że ograniczenie w dostępie do dotacji narusza art. 43 ustawy o finansach publicznych, z którego wynika, że prawo realizacji zadań finansowanych ze środków publicznych przysługuje ogółowi podmiotów, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej. Z uwagi na to, że ustawa Prawo ochrony środowiska w art. 403 ust. 4 określa krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania dotacji (a podkreślić należy, że jest to katalog otwarty), brak jest podstaw do ustanawiania przez radę gminy ograniczeń podmiotowych w zakresie udzielania dotacji na zadania związane z usuwaniem i unieszkodliwianiem wyrobów zawierających azbest.

Dodatkowo zauważyć należy, że ograniczenie przyznawania dotacji z budżetu gminy Sadlinki do wybranych grup beneficjentów narusza konstytucyjną zasadę równości wynikającą z art. 37 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z powyższymi przepisami osoby znajdujące się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej są równe wobec prawa oraz mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne także w życiu społecznym i gospodarczym. Przepisy prawa miejscowego nie mogą wprowadzać zatem różnic między podmiotami znajdującymi się w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej, powodujących uprzywilejowanie jednych, a dyskryminację innych.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Kolegium Izby, postanowienia § 1 badanej uchwały, § 2 ust. 3 Regulaminu oraz wzoru wniosku o udzielenie dotacji stanowiącego załącznik nr 1 do Regulaminu w zakresie słów: „wspólnoty mieszkaniowej” w istotny sposób naruszają ww. przepisy, w tym art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 43 ustawy o finansach publicznych.

Ponadto w § 3 ust. 3 Regulaminu Rada Gminy postanowiła, że „Wysokość dofinansowania całkowitej kwoty wynosi do 85 % kosztów przedsięwzięcia, jednak że nie więcej niż 800 zł brutto za 1 000 kg wyrobów zawierających azbest usuniętych z terenu nieruchomości wnioskodawcy.”.

Zdaniem Kolegium Izby ustalenie w uchwale Rady Gminy Sadlinki, że kwotę dotacji wylicza się do wysokości 85% kosztów przedsięwzięcia (jednak nie więcej niż 800 zł/t.), nie stanowi jednoznacznego określenia zasad udzielania dotacji celowej ze środków finansowych przeznaczonych na finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w art. 403 ust. 4 ww. ustawy, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określa odpowiednio rada gminy albo rada powiatu w drodze uchwały.

Określenie wysokości dotacji w sposób ustalony w badanej uchwale jest nieprecyzyjne, gdyż wskazuje jedynie górną granicę wielkości dotacji, pozostawiając swobodę ustalania kwoty udzielanej dotacji od tej granicy w dół. Powoduje to, że ubiegający się o dotację beneficjent nie będzie miał wiedzy, jakiej kwoty dotacji z budżetu gminy może oczekiwać. Brak ustalenia w uchwale, jaka część poniesionych kosztów zadania zostanie objęta refundacją, pozostawia dowolność organowi wykonawczemu w zakresie obliczania wysokości dofinansowania przy rozpatrywaniu wniosków poszczególnych podmiotów. Oznacza więc przeniesienie uprawnienia rady do jej ustalenia na organ wykonawczy i stanowi istotne naruszenie art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Zdaniem Kolegium Izby na podstawie przepisu art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska rada gminy winna jednoznacznie określić wysokość dofinansowania, ponieważ to organowi stanowiącemu gminy zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych. Rozpatrywana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, który zawiera przepisy skierowane do nieokreślonego kręgu podmiotów. Regulacje w niej zawarte muszą być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny tak, aby ich stosowanie nie skutkowało dyskryminacją niektórych z uprawnionych osób.

Podobne stanowisko w kwestii określenia przez radę gminy wielkości udzielanej dotacji zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 22 lutego 2012 r. sygn. akt. I SA/Sz 52/12, stwierdzając, że: „Dla prawidłowego wydania uchwały w przedmiocie dotacji do przedsięwzięć w postaci przydomowych oczyszczalni ścieków właściwe było zatem takie ustalenie zakresu dotacji i stawek dotacji, których obliczenie nie sprawiałoby trudności beneficjentom w jej wyliczeniu, co przykładowo mogło zostać zrealizowane poprzez wskazanie w uchwale, że np.: "wnioskodawca może uzyskać dotację na realizację wskazanego przedsięwzięcia w wysokości 50 % udokumentowanych fakturami wydatków, lecz nie więcej niż ...", które to zapisy - jak wskazuje praktyka - są powszechnie stosowane przez inne rady gminy (...).”

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że nieokreślenie w sposób jasny i precyzyjny wysokości dotacji przyznawanej wnioskodawcom spełniającym warunki określone w uchwale, narusza przepis art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Kolegium Izby stwierdziło także, że w § 5 ust. 1 Regulaminu Rada ustaliła, że wnioski o udzielenie dotacji celowej będą przyjmowane „od dnia 30 lipca 2015 r. z zastrzeżeniem ust. 2”. Z § 5 ust. 2 Regulaminu wynika natomiast, że: „W sytuacji złożenia wniosku po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 Wójt Gminy Sadlinki w uzasadnionych przypadkach, może dopuścić jego rozpatrzenie”.

W ocenie Kolegium Izby postanowienie o możliwości rozpatrywania przez Wójta „w uzasadnionych przypadkach” wniosków o dotację złożonych „po upływie terminu”, podczas gdy w uchwale nie określono ostatecznego terminu składania wniosków, jest nie tylko bezprzedmiotowe, ale także wykracza poza zakres delegacji ustawowej do podjęcia badanej uchwały wynikającej z art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Kolegium zauważa, że rada obowiązana jest działać ściśle w granicach upoważnienia ustawowego. Nie jest upoważniona do regulowania tego, co już zostało uregulowane w trybie ustawy, ani też do wykraczania poza zakres upoważnienia ustawowego, określonego w wyżej cytowanym art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zdaniem Kolegium tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji oznacza wskazanie sposobu postępowania, który będzie obowiązywał zarówno podmiot ubiegający się o dotację, jak i podmiot udzielający dotacji. Określając tryb postępowania, organ stanowiący określa wymogi formalne, które muszą być spełnione przy udzielaniu dotacji. Organ powinien więc wskazać np.: termin składania wniosku, sposób postępowania ze złożonym wnioskiem, w tym termin jego rozpatrzenia.

Kolegium Izby jednocześnie wskazuje, że użyte w powyższym zapisie sformułowanie: „uzasadnione wypadki” stanowi pojęcie niedookreślone, stwarzające możliwość luzu interpretacyjnego, co może w szczególności skutkować dowolnością w zakresie stosowania przepisów uchwały.

Z uwagi na fakt, że badana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, winna zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (wyrok NSA oz. w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r. sygn. akt SA/Gd 2949/94). Powyższego warunku nie spełnia cytowany przepis uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę, a w szczególności fakt, że kwestia ustalania ostatecznego terminu do składania wniosków należy do kompetencji rady gminy i nie może być uzupełniana decyzjami Wójta w bliżej nieokreślonych „uzasadnionych przypadkach”, postanowienia § 5 ust. 1 i 2 Regulaminu w istotny sposób naruszają art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W § 5 ust. 3 Regulaminu Rada Gminy postanowiła z kolei, że: „Wnioski, o których mowa w ust. 1, po dokonaniu oceny formalnej, rozpatrywane i oceniane będą przez Wójta Gminy Sadlinki, według kolejności ich złożenia, aż do wyczerpania środków przewidzianych na ten cel w budżecie gminy w roku budżetowym 2015-2016.”

W ocenie Kolegium Izby zawarte w § 5 ust. 3 Regulaminu postanowienia wykraczają poza zakres upoważnienia dla rady gminy wynikającego z art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska. Określając zasady udzielania dotacji organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego powinien tak formułować postanowienia uchwały, aby adresat wyznaczonych w niej norm w sposób niebudzący wątpliwości mógł ustalić, jak ma postąpić, aby skutecznie ubiegać się o przyznanie dotacji z budżetu jednostki. Kolegium Izby podkreśla także, że stosownie do ugruntowanego w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądu przepisy prawa miejscowego powinny być sformułowane jasno i w sposób zrozumiały dla abstrakcyjnego adresata tego aktu.

Tymczasem postanowienia § 5 ust. 3 Regulaminu mogą prowadzić do nieuzasadnionej dowolności w przyznawaniu dotacji, pozbawiając niektórych wnioskodawców prawa do jej otrzymania (np. poprzez wyczerpanie limitu środków zarezerwowanych w budżecie przez pierwszego wnioskodawcę), co dodatkowo może prowadzić do naruszenia zasady jawności i przejrzystości gospodarowania środkami pieniężnymi, zaplanowanymi na ten cel w budżecie gminy.

Podobne stanowisko wyrażone zostało w ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 22 lutego 2012 r. sygn. akt. I SA/Sz 52/12.

Z powyższych względów, w ocenie Kolegium Izby, postanowienia te wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego Rady Gminy do podjęcia uchwały.

Dodatkowo Kolegium stwierdziło, że w § 6 ust. 4 Regulaminu stanowiącego załącznik do uchwały Rada Gminy wskazała elementy, które powinna zawierać umowa z beneficjentem, tj.:

- „1) wysokość, tryb płatności oraz sposób kontroli i rozliczenia dotacji;
- 2) cel oraz opis zakresu rzeczowego zadania przewidzianego do realizacji;
- 3) planowany efekt ekologiczny;
- 4) zastrzeżenie, że wyroby zawierające azbest zostaną usunięte zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 5) termin realizacji przedmiotu umowy;
- 6) tryb kontroli wykonania zadania;
- 7) warunki wypłaty dotacji oraz termin jej rozliczenia.”

W ocenie Kolegium Izby ustalenie treści, w tym elementów umowy zawieranej z beneficjentem dotacji, należy do sfery kompetencji organu wykonawczego, a zatem nie powinno być kształtowane przez organ stanowiący w uchwale prawa miejscowego. Zakres ustawowego upoważnienia do podjęcia badanej uchwały nie obejmuje, zdaniem Kolegium Izby, regulacji treści umowy zawieranej z podmiotem dotowanym, gdyż zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym to wójt wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa. Z art. 30 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy wynika zaś, że do zadań wójta należy

określanie sposobu wykonywania uchwał, które jest realizowane m.in. poprzez zawarcie umowy, co do której ogólne wytyczne w zakresie jej treści zawiera art. 250 ustawy o finansach publicznych.

Ustalenie zatem w badanej uchwale elementów umowy zawieranej z podmiotem dotowanym stanowi naruszenie ww. przepisów ustawy o samorządzie gminnym, a także wykracza poza granice kompetencji uchwałodawczych rady gminy określonych w art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Ponadto w § 7 ust. 3 Regulaminu Rada Gminy ustaliła, że: „Kontroli prawidłowości wykorzystania kwoty dotacji celowej dokonuje upoważniony przez Wójta Gminy Sadlinki pracownik merytoryczny Urzędu Gminy.”

Kolegium Izby zauważa, że z cytowanych wyżej przepisów art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika jednoznacznie, że rada gminy jest uprawniona wyłącznie do określenia zasad udzielania dotacji celowej, trybu postępowania w sprawie udzielenia tej dotacji oraz sposobu jej rozliczania. Przepisy te nie upoważniają organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia zapisów dotyczących kontroli w przedmiotowym zakresie w treści uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego.

Kolegium Izby wskazuje również, że zgodnie z art. 94 zd. 1 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Ponadto stosownie do przepisu § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym).

Realizując kompetencję prawodawczą organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie tego upoważnienia polega natomiast na pełnym zrealizowaniu tego upoważnienia, bez możliwości wybiórczego, dowolnego czy też częściowego stosowania przepisu. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa” (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008r., II GSK 427/07) (vide art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

Kolegium Izby zauważa także, że sposób rozliczenia dotacji, zgodnie z dyspozycją art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, winien w sposób jasny i jednoznaczny wynikać z podjętej na podstawie ww. przepisu uchwały.

Tymczasem w § 7 ust. 1 Regulaminu Rada Gminy ustaliła, jakie dokumenty mają zostać przedłożone po wykonaniu pracy, przy czym nie określiła ani terminu ich złożenia, ani nie wskazała wprost, że dotyczy to rozliczenia dotacji.

Ponadto w § 7 ust. 2 Regulaminu postanowiono, że rozliczenie dotacji nastąpi na podstawie sprawozdania z realizacji inwestycji, stanowiącego załącznik do umowy. Powyższe oznacza, że Rada Gminy dokonała de facto scedowania swoich uprawnień na Wójta Gminy w zakresie obowiązku kompleksowego określenia sposobu rozliczenia dotacji.

Zdaniem Kolegium Izby przekazanie kompetencji w zakresie rozliczenia dotacji Wójtowi Gminy, jak również brak jednoznacznego określenia sposobu rozliczania dotacji w podjętej uchwale, w sposób istotny narusza przepis art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Z uwagi na zakres i charakter stwierdzonych w badanej uchwale naruszeń prawa, Kolegium Izby uznało, że konieczne jest orzeczenie nieważności całej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Jednocześnie Kolegium Izby zwraca uwagę, że w § 7 ust. 1 pkt 2 Regulaminu określono, że wzór karty przekazania odpadu stanowi załącznik nr 2 do Regulaminu, podczas gdy wzór ten stanowi załącznik nr 3 do wniosku o udzielenie dotacji.

Na marginesie Kolegium tut. Izby pragnie także zaznaczyć, że zgodnie z art. 403 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis jej udzielenie następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka